

sundhedstjenesten. Den giver arbejdsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om

oprettelse af en bedriftssundhedstjeneste ved virksomheder, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed taler for det, fælles bedriftssundhedstjeneste for grupper af virksomheder samt bedriftssundhedstjenestens opbygning, opgaver, funktion og finansiering.

Bemyndigelsen gælder for såvel privat som offentlig virksomhed inden for lovens område. Der gøres i bemærkningerne til § 13 opmærksom på, at bedriftssundhedstjenesteordningen overvejes såvel af arbejdsmiljøgruppen som af organisationsudvalget.

Endvidere nævnes det, at EF-kommissionen i henstilling 20/1962 har foreslået, at bedriftslægeordninger gøres obligatoriske i industrien, først og fremmest der, hvor der er flest arbejdstagere, hvor ulykkeshyppigheden er højest, eller hvor de ansatte er udsatte for farer af særlig art.

4. Resumé af organisationsudvalgets forslag til en bedriftssundhedstjeneste.

Organisationsudvalget blev nedsat i efteråret 1973 med det formål at udarbejde en betænkning om en dansk bedriftssundhedstjeneste. Udvalget bestod af repræsentanter for LO, DA, Den almindelige danske Lægeforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Fysioterapeuter, Foreningen af autoriserede Ergoterapeuter, en repræsentant fra arbejdslederorganisationerne, en sikkerhedsleder og en sikkerhedsrepræsentant.

I betænkningen sammenfattes bedriftssundhedstjenestens målsætning som følger:

1. at påvise og udrede arbejdsmiljøets betydning for forekomsten af arbejdsmiljøskader (arbejdsbetingede sygdomme og sygdomslignende tilstande samt arbejdsulykker),
2. i samarbejde med sikkerhedsorganisationen at forebygge forekomsten af arbejdsmiljøskader, herunder deltage i udbedringen af allerede opståede arbejdsmiljøskader, eventuelt i samarbejde med instanser uden for virksomhederne,
3. at medvirke til størst mulig tilpasning mellem arbejdspladserne og de ansatte,

4. at fremme de ansattes sundhed, både fysisk, psykisk og socialt.

Udvalget fremhæver, at bedriftssundhedstjenestens hovedopgave bør være den i pkt. 2 nævnte.

ILO rekommandation nr. 112 fra 1959 opstiller som målsætning, at en bedriftssundhedstjeneste skal beskytte mod sundhedsfarer, fremme fysisk og psykisk tilpasning af arbejdet til mennesket og fremme legemlig og sjælelig velbefindende for de ansatte.

Bedriftssundhedstjenesten skal etableres ved hjælp af kontraktforhold mellem sundhedspersonalet og virksomhederne. Man regner med fire forskellige typer af ordninger:

- en enkelt læge, sygeplejerske eller terapiassistent knyttet til en eller flere virksomheder på deltid,
- en eller flere virksomheder knyttes til lægehuse eller gruppepraksis, som kan rumme alle typer af sundhedspersonale, bedriftssundhedscentre drevet af små eller mellemstore virksomheder i fællesskab på branchevis eller geografisk basis, eget sundhedspersonale i store virksomheder, eventuelt på deltid.

Bedriftssundhedstjenesten tænkes sammensat af følgende faggrupper: læger, sygeplejersker, fysioterapeuter, ergoterapeuter og andet medicinsk hjælpepersonale.

Organisationsudvalget anbefaler, at virksomhedens valg og ansættelse af læger, bedriftssundhedsplejersker, fysioterapeuter og ergoterapeuter sker:

- a. efter opslag i fagpressen
- b. efter kvalifikationsvurdering
- c. efter forudgående behandling i sikkerhedsorganisationen og indstilling herfra.

Ad b. Kvalifikationsvurderingen foretages på baggrund af retningslinjer udarbejdet af det bedriftssundhedsråd, som foreslås nedsat.

Potentielle ansøgere til stillinger inden for bedriftssundhedstjenesteordningen bør kunne opnå rådets udtalelse om, hvorvidt de faglige kvalifikationer til varetagelse af stillingen er til stede i fornødent omfang. Ligeledes kan virksomhederne i tvivlstilfælde indhente rådets udtalelse.

Ad c. Forud for ansættelsen skal sikkerhedsudvalget i de virksomheder, hvor der